

РАДА СУДДІВ УКРАЇНИ

01601, м. Київ, вул. Липська, 18/5, тел.: (044) 277-76-29

17 липня 2020 року

м. Київ

РІШЕННЯ

№ 40

Заслухавши та обговоривши інформацію Голови Ради суддів України Моніча Б.С. про погодження проекту Інструкції про державне забезпечення особистої безпеки суддів та членів їх сімей, працівників суду, відповідно до статті 133, 140 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», Положення про Раду суддів України, затвердженого Х позачерговим з'їздом суддів України 16 вересня 2010 року (із подальшими змінами), Рада суддів України

вирішила:

1. Інформацію Голови Ради суддів України Моніча Б.С. про погодження проекту Інструкції про державне забезпечення особистої безпеки суддів та членів їх сімей, працівників суду, узяти до відома.
2. Погодити проект Інструкції про державне забезпечення особистої безпеки суддів та членів їх сімей, працівників судів, що додається.

Голова
Ради суддів України

Б.С. Моніч

Додаток
до рішення Ради суддів України
від 17 липня 2020 року № 40

ПОГОДЖЕНО
рішення Ради суддів України
від 17 липня 2020 року № 40

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Державної судової адміністрації
України, Служби судової охорони
від _____ № _____

ІНСТРУКЦІЯ
**про державне забезпечення особистої безпеки суддів та членів їх
сімей, працівників суду**

I. Загальні положення

1. Ця Інструкція визначає порядок державного забезпечення особистої безпеки суддів та членів їх сімей, працівників суду.

2. Державне забезпечення особистої безпеки суддів та членів їх сімей, працівників суду – система заходів державного захисту суддів та членів їх сімей, працівників суду, які здійснюються Службою судової охорони у визначених законодавством випадках від перешкоджання виконанню суддями та працівниками суду покладених на них законом обов'язків і здійсненню наданих прав, а так само від посягань на життя, здоров'я, житло і майно суддів та членів їх сімей, працівників суду у зв'язку із службовою діяльністю цих осіб.

3. Цю Інструкцію розроблено відповідно до Законів України "Про судоустрій і статус суддів", "Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів", "Про Вищий антикорупційний суд", інших законів та нормативно-правових актів України, Положення про Службу судової охорони, затвердженого рішенням Вищої ради правосуддя від 04 квітня 2019 року № 1051/0/15-19 (зі змінами).

4. Державне забезпечення особистої безпеки суддів та членів їх сімей, працівників суду (далі – особи, щодо яких здійснюється державне забезпечення особистої безпеки) здійснюється уповноваженими підрозділами територіальних управлінь Служби судової охорони (далі – уповноважені підрозділи Служби).

5. Уповноважені підрозділи Служби виконують покладені на них завдання та функції у взаємодії з підрозділами територіальних управлінь Служби судової охорони, структурними підрозділами територіальних органів Національної поліції, Службою безпеки України, Офісом Генерального прокурора, іншими правоохоронними органами та військовими формуваннями,

а також судами, органами та установами системи правосуддя, заінтересованими центральними органами виконавчої влади та іншими державними органами.

6. Організація забезпечення безпеки осіб, щодо яких здійснюється державне забезпечення особистої безпеки, заходи забезпечення безпеки, їх застосування і скасування, фінансування та матеріально-технічне забезпечення здійснюються на підставі Законів України "Про судоустрій і статус суддів", "Про державний захист працівників суду і правоохранних органів", "Про Вищий антикорупційний суд", інших законів та нормативно-правових актів України.

II. Порядок прийняття рішення щодо вжиття заходів державного забезпечення особистої безпеки суддів та членів їх сімей, працівників суду

1. Підставою для вжиття заходів забезпечення безпеки осіб, щодо яких здійснюється державне забезпечення особистої безпеки, є дані, що свідчать про наявність реальної загрози їх життю, здоров'ю або майну (житлу).

2. Приводом для вжиття заходів забезпечення безпеки може бути:

1) письмова заява особи, щодо якої може здійснюватися державне забезпечення особистої безпеки;

2) отримання оперативної та іншої інформації про наявність загрози життю, здоров'ю, житлу і майну осіб, щодо яких здійснюється державне забезпечення особистої безпеки.

3. Особи, щодо яких здійснюється державне забезпечення особистої безпеки, у разі наявності реальної загрози, пов'язаної зі службовою діяльністю цих осіб, їх життю, здоров'ю та у визначених законодавством випадках – житлу та майну подають відповідну письмову заяву голові суду.

4. Голова суду, одержавши заяву (повідомлення) про загрозу безпеці осіб, щодо яких здійснюється державне забезпечення особистої безпеки, перевіряє цю заяву (повідомлення) і в строк не більше ніж три доби, а в невідкладних випадках – негайно, приймає рішення про застосування або про відмову в застосуванні заходів безпеки.

5. Про прийняте рішення головою суду виноситься мотивована постанова із зазначенням конкретних заходів щодо забезпечення безпеки і строків їх застосування, про що письмово повідомляється заявник. Якщо заходи безпеки застосовуються не на прохання особи, яка береться під захист, то на це має бути одержана її згода.

6. Копія постанови негайно надсилається до відповідного територіального управління Служби судової охорони для початку вжиття заходів із державного забезпечення особистої безпеки.

7. Підставою для скасування заходів безпеки може бути:

1) закінчення строку конкретного заходу забезпечення безпеки;
2) усунення небезпеки;

3) заява особи, щодо якої застосовано заходи забезпечення безпеки;

4) систематичне (два і більше разів) невиконання особою, взятою під захист, законних вимог співробітників уповноваженого підрозділу Служби, які

забезпечують її безпеку, якщо цю особу письмово було попереджено про можливість такого скасування;

5) встановлення органами досудового розслідування відсутності реальної загрози життю, здоров'ю або житлу осіб, щодо яких здійснюється державне забезпечення особистої безпеки.

8. Особи, щодо яких здійснюється державне забезпечення особистої безпеки, у разі відсутності необхідності вжиття щодо них заходів безпеки, подають відповідну письмову заяву голові суду.

9. Начальник територіального управління Служби судової охорони, яким відповідно до постанови голови суду вживаються заходи із державного забезпечення особистої безпеки щодо визначеній особи, за наявності підстав, визначених підпунктами 1, 2, 4, 5 пункту 7 цього розділу, звертається з клопотанням про скасування заходів безпеки до голови суду, який приймав рішення про застосування цих заходів.

10. У разі наявності підстав для скасування заходів забезпечення безпеки головою суду виносиТЬся мотивована постанова про їх скасування, про що письмово повідомляється особа, щодо якої здійснюється державне забезпечення особистої безпеки. Копія постанова надсилається до відповідного територіального управління Служби судової охорони для скасування заходів із державного забезпечення особистої безпеки.

III. Порядок надання додаткових гарантій безпеки суддям Вищого антикорупційного суду

1. Суддям Вищого антикорупційного суду у зв'язку із здійсненням правосуддя в кримінальних провадженнях щодо корупційних та пов'язаних з корупцією злочинів додатково до визначених статтею 5 Закону України "Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів" заходів надаються додаткові види заходів забезпечення безпеки, а саме:

1) судді Вищого антикорупційного суду, а в разі потреби за його заявою також членам його сім'ї, надається цілодобова охорона;

2) за заявою судді Вищого антикорупційного суду здійснюється цілодобова охорона особистого або службового житла судді;

3) житло судді Вищого антикорупційного суду оснащується охоронною сигналізацією та кнопками тривожної сигналізації;

4) у разі загрози життю чи здоров'ю судді Вищого антикорупційного суду, членів його сім'ї за заявою судді Служба судової охорони забезпечує тимчасове розміщення таких осіб у місцях, що гарантують їхню безпеку.

2. Підставою та приводом для надання цілодобової охорони судді Вищого антикорупційного суду, членам його сім'ї, його особистого або службового житла є подана Голові Вищого антикорупційного суду відповідна заява судді Вищого антикорупційного суду.

3. Підставою для тимчасового розміщення судді Вищого антикорупційного суду, членів його сім'ї в місцях, що гарантують їхню

безпеку, є дані, які свідчать про наявність загрози життю чи здоров'ю таких осіб.

4. Приводом для тимчасового розміщення судді Вищого антикорупційного суду, членів його сім'ї у місцях, що гарантують їхню безпеку є подана Голові Вищого антикорупційного суду заява судді Вищого антикорупційного суду.

5. Голова Вищого антикорупційного суду, одержавши заяву судді, приймає рішення про застосування додаткових видів заходів безпеки.

6. Про прийняте рішення Головою Вищого антикорупційного суду виносиється мотивована постанова із зазначенням конкретних заходів щодо забезпечення безпеки і строків їх здійснення, про що письмово повідомляється суддя.

7. Копія постанови негайно надсилається до відповідного територіального управління Служби судової охорони для початку вжиття додаткових видів заходів із державного забезпечення особистої безпеки.

8. Підставою для скасування додаткових видів заходів забезпечення безпеки є заява судді Вищого антикорупційного суду.

9. У разі наявності підстав для скасування додаткових видів заходів забезпечення безпеки Головою Вищого антикорупційного суду виносиється мотивована постанова про їх скасування, про що письмово повідомляється суддя.

10. Копія постанови надсилається до відповідного територіального управління Служби судової охорони для скасування додаткових видів заходів із державного забезпечення особистої безпеки.

IV. Порядок забезпечення особистої охорони, охорони житла та майна осіб, щодо яких здійснюється державне забезпечення особистої безпеки

1. Начальник територіального управління Служби судової охорони:

1) у день отримання копії постанови голови суду про вжиття заходів безпеки видає наказ про здійснення державного забезпечення особистої безпеки уповноваженим підрозділом Служби.

У наказі визначається уповноважений підрозділ Служби, на який покладається виконання заходів безпеки, вид або види заходів забезпечення безпеки, визначені постановою голови суду, дата початку, строки та порядок виконання заходів безпеки, кількість співробітників уповноваженого підрозділу, які залучатимуться до виконання завдань, їх спорядження, озброєння та матеріально-технічне забезпечення;

2) письмово повідомляє голову суду, який ухвалив рішення про вжиття заходів безпеки, та особу, щодо якої здійснюється державне забезпечення особистої безпеки, про початок цих заходів;

3) у разі виникнення необхідності ужиття додаткових заходів безпеки подає клопотання до голови суду, який ухвалив рішення про застосування заходів забезпечення безпеки, про необхідність застосування таких заходів;

4) інформує територіальний підрозділ Національної поліції про початок здійснення заходів державного забезпечення особистої безпеки та надсилає

копію постанови голови суду про вжиття заходів безпеки для реагування відповідно до чинного законодавства.

Якщо є достатньо даних, що вказують на ознаки кримінального правопорушення, за заявою особи, щодо якої здійснюється державне забезпечення особистої безпеки в порядку, передбаченому кримінальним процесуальним законодавством, здійснюється початок досудового розслідування;

5) при отриманні достовірної інформації про усунення загрози життю, здоров'ю, житлу та майну особи, щодо якої здійснюється державне забезпечення особистої безпеки, закінчення строку конкретного заходу щодо забезпечення безпеки, а також систематичного невиконання цією особою законних вимог співробітників уповноваженого підрозділу Служби, який здійснює заходи безпеки, якщо ця особа письмово була попереджена про можливість такого скасування, начальник територіального управління Служби судової охорони звертається з клопотанням про скасування заходів безпеки до голови суду, який приймав рішення про застосування цих заходів;

6) у день отримання копії постанови голови суду про скасування заходів безпеки видає наказ про скасування державного забезпечення особистої безпеки уповноваженим підрозділом Служби.

2. Керівник уповноваженого підрозділу Служби:

1) на підставі наказу начальника територіального управління Служби судової охорони про здійснення державного забезпечення особистої безпеки, невідкладно готує план-завдання вжиття заходів безпеки, який затверджується начальником територіального управління Служби судової охорони.

Під час підготовки плану-завдання вжиття заходів безпеки враховуються:

кількість осіб, щодо яких необхідно застосовувати заходи особистої охорони;

характеристика житла, де мешкає особа, щодо якої здійснюється державне забезпечення особистої безпеки;

коло осіб, які мають наміри щодо посягання на цю особу;

технічна характеристика транспортних засобів, задіяних для забезпечення охорони;

умови застосування заходів особистої охорони стосовно осіб, щодо яких здійснюється державне забезпечення особистої безпеки, під час їх тимчасового перебування у публічних місцях;

кількість можливих маршрутів руху, їх довжина та інші особливості;

чисельність особового складу та рівень його професійної підготовки;

стан публічного порядку в місцях перебування особи, щодо якої здійснюється державне забезпечення особистої безпеки;

пора року, час доби тощо;

2) перед початком застосування такого заходу забезпечення безпеки, як особиста охорона, представляє особі, щодо якої здійснюється державне забезпечення особистої безпеки, співробітників, що безпосередньо забезпечуватимуть її особисту охорону;

3) доводить під підпис умови здійснення особистої охорони особі, щодо якої вона вживається, її права та обов'язки, попереджає про можливість

скасування щодо неї цих заходів у разі систематичного невиконання особою законних вимог органів, що забезпечують безпеку (додаток 1 до цієї Інструкції);

4) у разі невиконання особою, щодо якої здійснюється державне забезпечення особистої безпеки, законних вимог співробітників уповноваженого підрозділу Служби стосовно порядку вжиття заходів безпеки письмово попереджає цю особу про можливість скасування щодо неї таких заходів;

5) після отримання наказу про скасування заходів безпеки письмово повідомляє особу, щодо якої здійснюється державне забезпечення особистої безпеки, про скасування щодо неї заходів безпеки.

3. Забезпечення особистої безпеки особи, щодо якої здійснюється державне забезпечення особистої безпеки, співробітниками уповноваженого підрозділу Служби припиняється після видання відповідного наказу начальника територіального управління Служби судової охорони.

4. Для вжиття заходів щодо особистої охорони осіб, щодо яких здійснюється державне забезпечення особистої безпеки, співробітники уповноважених підрозділів Служби, які залучені до особистої охорони цих осіб (далі – наряди особистої охорони), озброюються вогнепальною зброєю, забезпечуються засобами індивідуального захисту та спеціальними засобами, засобами радіозв'язку, іншим майном та спорядженням, які використовуються (застосовуються) відповідно до законодавства України. Вид зброї та форма одягу (однострій або цивільна) визначаються керівником уповноваженого підрозділу Служби залежно від специфіки поставлених завдань.

5. Кількість особового складу, задіянного до наряду особистої охорони, визначається конкретно в кожному випадку, але повинна бути не менше, ніж два співробітники уповноваженого підрозділу Служби на одну особу, щодо якої здійснюється державне забезпечення особистої безпеки.

6. Перевезення осіб, щодо яких здійснюється державне забезпечення особистої безпеки, відбувається на автотранспорті цих осіб.

7. Службовий автотранспорт Служби судової охорони використовується в разі наявності реальної загрози життю осіб, щодо яких здійснюється державне забезпечення особистої безпеки, у разі залучення до заходів забезпечення безпеки додаткової кількості співробітників уповноважених підрозділів Служби у зв'язку з ускладненням оперативної обстановки, для підвищення маневрених можливостей нарядів особистої охорони та їх оперативного реагування на повідомлення про скоення правопорушення, доставки наряду особистої охорони до місця несення служби, забезпечення особистої безпеки під час відбиття збройних нападів.

Службовий автотранспорт Служби судової охорони використовуються виключно в службових цілях, в межах установлених лімітів та передбачених у їх кошторисах асигнувань.

V. Права та обов'язки начальника територіального управління Служби судової охорони, як керівника органу, що здійснює заходи безпеки

1. Начальник територіального управління Служби судової охорони, як керівник органу, що здійснює заходи безпеки, має право:

1) визначати перелік заходів безпеки, засоби та методи їх застосування, у разі потреби – змінювати й доповнювати ці заходи;

2) вимагати від осіб, щодо яких здійснюється державне забезпечення особистої безпеки, додержання умов вжиття заходів безпеки, а також виконання законних розпоряджень, пов'язаних із застосуванням цих заходів;

3) звертатися до голови суду, який приймав рішення про застосування заходів безпеки, з клопотанням про їх зміну або про скасування заходів, що вживаються.

2. Начальник територіального управління Служби судової охорони як керівник органу, що здійснює заходи безпеки, зобов'язаний:

1) негайно реагувати на кожний випадок протиправних дій, який став йому відомий стосовно особи, щодо якої здійснюється державне забезпечення особистої безпеки;

2) забезпечувати захист життя, здоров'я, гідності, житла та майна осіб, щодо яких здійснюється державне забезпечення особистої безпеки, відповідно до характеру загрози;

3) своєчасно повідомляти осіб, щодо яких здійснюється державне забезпечення особистої безпеки, про зміну або скасування заходів щодо їх безпеки.

VI. Права та обов'язки осіб, щодо яких здійснюється державне забезпечення особистої безпеки

1. Особа, щодо якої прийнято рішення про застосування заходів безпеки, має право:

1) знати про заходи безпеки, які застосовуються щодо неї;

2) вимагати від територіального управління Служби судової охорони, яке забезпечує безпеку, застосування додаткових заходів безпеки або скасування яких-небудь із заходів, що застосовуються;

3) оскаржити до суду або відповідного вищого органу, який забезпечує безпеку, незаконні рішення і дії посадових осіб, які забезпечують її безпеку.

2. Особа, щодо якої здійснюється державне забезпечення особистої безпеки, зобов'язана:

1) виконувати умови вжиття заходів безпеки та законні вимоги старшого наряду особистої охорони або інших працівників наряду особистої охорони стосовно її особистої безпеки;

2) негайно інформувати старшого наряду особистої охорони, а в разі його відсутності – інших співробітників наряду особистої охорони про кожен випадок погрози або протиправних дій щодо неї;

3) своєчасно повідомляти наряди особистої охорони про місця відвідування та час перебування в них;

4) постійно сприяти нарядам особистої охорони у виконанні ними своїх обов'язків;

5) дбайливо ставитися до майна, виданого їй у тимчасове користування для забезпечення особистої охорони;

6) у разі відмови від заходів щодо забезпечення особистої охорони на будь-який строк викласти її в письмовій формі, із зазначенням причин, адресувавши органу, що прийняв рішення про застосування заходів безпеки.

7) використовувати видану зброю, засоби індивідуального захисту тільки в інтересах забезпечення свого захисту та виконання покладених на неї законом обов'язків.

3. Самовільні дії особи, щодо якої здійснюється державне забезпечення особистої безпеки, у разі виникнення екстремальних ситуацій, пов'язаних із загрозою для її життя та здоров'я, знімають відповідальність з співробітників наряду особистої охорони за їх наслідки.

Особа, щодо якої здійснюється державне забезпечення особистої безпеки, повинна дотримуватися законів України і не допускати втягнення співробітників наряду особистої охорони в протиправну діяльність.

VII. Порядок ведення службової та іншої документації щодо осіб, узятих під захист

1. Відомості про заходи безпеки та осіб, щодо яких здійснюється державне забезпечення особистої безпеки, є інформацією з обмеженим доступом.

2. Документам, що містять службову інформацію про вжиття заходів безпеки, присвоюється гриф "Для службового користування".

3. За кожним фактом застосування заходів безпеки стосовно осіб, щодо яких здійснюється державне забезпечення особистої безпеки, у територіальному управлінні Служби судової охорони заводиться справа про застосування заходів безпеки, яка реєструється за правилами діловодства.

4. Розголошення відомостей про заходи безпеки тягне за собою відповідальність відповідно до чинного законодавства.

VIII. Контроль за забезпеченням безпеки осіб, щодо яких здійснюється державне забезпечення особистої безпеки

1. Контроль за забезпеченням безпеки осіб, щодо яких здійснюється державне забезпечення особистої безпеки, здійснює голова суду та Голова Служби судової охорони в порядку встановленому законом.

Виконувач обов'язків начальника
юридичного управління Державної
судової адміністрації України

Тетяна ОПАНАСЮК

Начальник управління фізичного
захисту, організації безпеки
суддів та підтримки Служби
судової охорони

Олександр КОРСУНСЬКИЙ